SURINAAMSCH WEEKBLAD.

1858. Zondag 7 Februarij No. 6.

PARAMARIBO, 6 FEBRUARIJ 1858.

Met de laatste mail vernemen wij uit het moederland de bevestiging van de reeds door ons bekend gemaakte benoeming van den generaal Majoor C. F. van Meurs tot minister van oorlog. Het staatkundige nieuws bepaalt zich tot de mededeeling dat de eerste Kamer de haar door de tweede Kamer toegezonden wets ontwerpen heeft aangenomen.

Bij besluit van Z. M. van 22 dezer is voor den tijd van 5 jaren bij het wapen der infanterie van het O. I. leger gedetacheerd de kapt. Schiff, van het 1ste reg. inf., en bij Zr. Ms. besluit van 23 dezer zijn tijdelijk gedetacheerd bij de landmagt in de West-Indie, overeenkomstig het kon. besluit: van 2 Nov. jl., de kapt. Pijpers en de 2e. luit. van Hasselt, van het 1ste reg. vestingartillerie.

Aan het armbestuur der Nederl. Israëlitische Gemeente in de kolonie Suriname is door H. M. de Koningin een *prachtig* geschenk geschonken ten einde bij eene te houden *liefdadigheids-loterij* als prijs te dienen.

Het weder was buitengewoon zacht, zoo als men zich niet heugen kan en op sommige plaatsen is er in December nog gras gemaaid, terwijl het vee naar de weiden terug gebragt werden.

Aangaande het overige Europesche nieuws loopende tot 2 Januarij ll. wordt het volgende medegedeeld:

Over de jongste in Engeland ontvangen telegrafische depêches uit Indie laat de *Times* zich aldus hooren: De opstand in Indie is ten einde, of althans geheel beperkt tot de landstreek Oude, welke door onze troepen en die van onzen trouwen bondgenoot, den vorst van Nepaul, geheel is omringd. De taak van den generaal Campbell is verder gemakkelijk; ja, het groote leger, hetwelk thans in Indie vereenigd is, zal naauwelijks eenen vijand te bestrijden vinden en de 5000 man, die van de Chinesche expeditie geleend zijn, spoedig met woeker kunnen teruggegeven worden. Zoo eindigt binnen zes maanden de groote Indische opstand van 1857, welke, naar het zeggen onzer benijders, Engelands magt zoude breken en ons dwingen, om voor het verlies van Corfu en Malta buitenlandschen bijstand te koopen.

Uit deze telegrafische berigten blijkt nog, dat bij de gevechten in de omstreken van het thans geheel ontzette Lucknow, de opperbevelhebber des legers, sir Colin Campbell, eene wonde, hoewel van zeer onbeduidenden aard, heeft bekomen. Te Delhi zijn op 20 Nov. nog 24 geringere leden der koninklijke familie, krachtens vonnis van den krijgsraad, ter dood gebragt; den volgenden dag trof Zukeen Abdoolah, een invloedrijk hoofd der opstandelingen, hetzelfde lot.

Bij Todpur hadden de insurgenten eene nederlaag geleden. In het zuidelijk gedeelte van het land der Mahratten was een opstand uitgeborsten, weshalve men daar zeer naar versterking uitzag.

In een brief uit Calcutta komt het volgende voor nopens den zoogenaamden Koning van Delhi. Gelijk men weet, zal hem het leven gelaten worden, doch alleen omdat de officier, die hem, in strijd met de uitgevaardigde bevelen, gevangen nam, hem lijfsbehoud beloofd heeft. Dit is eene uiterst jammerlijke feit. De grijze snoodaard heeft in koelen bloede acht en veertig Engelsche vrouwen en kinderen doen vermoorden, en zijne straffeloosheid zal door elken inlander opgevat worden als een blijk, dat wij bevreesd zijn; en zoo men hun zegt, dat de hand der Engelschen door eene plegtige toezegging van lijfsbehoud gebonden was, zullen zij glimlagchen en meenen, dat men hun een sprookje verhaalt, ten einde de magteloosheid des gouvernements te verbergen; en het schijnt in de daad eene belagchelijke overdrijving van het ridderlijk gevoel, te zeggen, dat een ondergeschikt officier een moordenaar kan redden, door hem het leven te beloven. De Koning van Delhi, is niets meer dan een gewoon onderdaan; hij staat niet onder bescherming van verdragsbepalingen en is geenszins een krijgsgevangene. Het bestuur der Oost-Indische Compagnie heeft, vijftig jaren geleden, zijn paleis van het gezag der geregtshoven ontheven, maar slechts bij een bevel, niet bij verdrag of overeenkomst. Hij behoorde tot levenslange deportatie verwezen te worden. Zoo als de zaak nu loopt heeft hij een spel gespeeld, waarbij hij niets verliezen kon; was hij geslaagd, dan zou hij een rijk gewonnen hebben; en nu de worp mislukt is, verliest hij niets. Dit zal eene blijvende aanmoediging zijn voor elken inlandschen schelm, die eenig grondgebied en een leger van landloopers heeft.

Het schijnt bewezen te zijn, dat er in Delhi althans één Europeaan is geweest, die de inlanders gedurende het beleg hielp; hij is in onze handen gevallen, maar het zal welligt nog blijken, dat hij alleen uit nood en om den marteldood te ontgaan, bijstand heeft verleend aan de duivels, die zijne gekwetste landgenooten verbrandden. Te Moradabad hebben vier Europeanen het Mohamedaansche geloof omhelsd, om hun leven te behouden. Deze vijf zijn, zoo ver blijkt, de eenige Christenen, wier gedrag gedurende den opstand ook slechts aan verdenking onderhevig is. Nagenoeg zes duizend van onze landgenooten stonden bloot aan ijselijkheden, waarbij de dood eene benzeling is. Een zwichtte, vier anderen kochten hun leven voor eenen tijdelijken afval; dit is alles wat de woede der muiters op hen vermogt, terwijl honderden bedaard dood of martelingen te gemoet gingen. Ik betwijfel of de wereld zulk een schouwspel heeft gezien sedert den tijd, waarin de eerste Christenen door de Heidenen werden vervolgd.

In Napels heeft eene vreeselijke aardbeving plaats gehad, waarbij 5000 menschen zijn omgekomen. De dagbladen behelzen daaromtrent het volgende:

Een brief uit Napels van 22 Dec. schildert de algemeene vrees aldaar voor eene herhaling der aardbeving. Een tweede schok van 19 op 20 heeft, zoo als reeds gemeld is, geene noodlottige uitwerking gehad, evenmin als een derde in den ochtend van den 20sten. De berigten uit de provincien luiden vreeselijk. In de hoofdstad van Basilicata, Potenza, hetwelk 18,000 inwoners telt, is geen enkel huis gespaard; al de openbare gebouwen werden vernield en het aantal offers is zeer groot. Tot den 19n. had men reeds 19 dooden gevonden. De geheele bevolking legert in de open lucht en is van het noodzakelijkste verstoken. Eene andere stad in deze provincie, Tito, met 8 à 10,000 inwoners, Laurenzana, Marsiconnovo en Buenza zijn geheel en al in puin; en Vignola, Viggiono, Cavello, Anzi en Abriola zijn er weinig beter afgekomen. Het getal verongelukten is nog niet juist bekend. Dat der dooden te Polla en Castelsano is buitengewoon groot; in de eerstgenoemde stad had men tot 19 Dec. reeds 300, in de tweede 400 opgegraven; te Sarconi had men 30 dooden gevonden, en te Chiriricoraparo 4. Eenige personen werden nog levend van onder het puin gehaald. De autoriteiten leggen grooten ijver aan den dag. De ongelukkigen worden van al het noodige voorzien en in alle steden zijn inschrijvingen voor hen geopend. Het officiele dagblad van Napels meldt nog, dat de buitengewone hevigheid der aardbeving zich bepaald heeft tot de provincie Basilicata en het *principato citeriore*, welke het middelpunt uitmaakten van den hevigen schok. De berigten van den 19den melden, dat te Polla 300 lijken zijn uitgegraven; te Carbone werden 21 personen gedood en 19 gewond. Castelsano werd bijna geheel met den bodem gelijk gemaakt en 400 personen kwamen aldaar om het leven. Te Sarconi kwamen 30 personen om, en het gedeeltelijk vernielde Maratea telt een slagtoffer.

De nadere berigten omtrent de vreeselijke aardbeving uit Napels luiden verschrikkelijk, ofschoon men nog niet alle bijzonderheden weet. De zuidelijke provincien hebben het meest geleden en de plaats, die het meest geteisterd is, was Atena, alwaar de helft der huizen instortte. Te Padula vielen meer dan 100 huizen in; het aantal dooden in beide steden is nog onbekend. Te Sala kwamen 3 personen om en vele huizen verkregen spleten even als te Salerno; onder de sterk beschadigde gebouwen bevinden zich twee kerken en vele groote huizen; eene kerk in de nabijheid der stad stortte in en doodde 2 personen. Te Polla is de verwoesting vreeselijk even als te Auletta, Caggiano en Pátrosa, alwaar vele personen om het leven kwamen. Ook in Campagna waren velen gewond en gedood. Napels is er alleen met den schrik afgekomen. De aardbeving werd des Woensdag nog na 10 ure des avonds gevoeld. Het waren drie van het Z. naar het N. gaande bewegingen, waarvan de eerste sterk, de tweede buitengewoon hevig en de derde zwakker was; zij duurden ongeveer 10 minuten. De schrik, welken deze gebeurtenis te Napels veroorzaakte, was ontzettend en bragt alom groote verwarring te weeg. In den nacht van 17 op 18 was alles weder buitenshuis, daar men eene herhaling der aardbeving vreesde, die echter gelukkig niet plaats greep. De regering heeft alles aangewend om de ellende te lenigen; geld en brood is uitgedeeld en voorloopig woningen ingerigt voor hen, die van dak verstoken zijn. Er moet bij deze ramp ook veel gestolen zijn. Het officiele dagblad der beide Sicilien geeft een uitvoerig verslag van deze ramp.

Omtrent de pogingen tot opstand in Turkije worden treurige berigten medegedeeld, vooral door de consuls, residerende te Mostar, Sarajewo, Trebinge, enz., en de Porte neemt sints geruimen tijd maatregelen, om elken opstand te onderdrukken. De Balkanpassen en andere plaatsen, welke als de sleutels tot het hart van het land der Serviers werden beschouwd, zoo als Widdin, Rutschuk, Silistria, enz., zijn op nieuw gewapend en hebben sterke garnizoens. Aan de beide hellingen van het Balkangebergte staan 36,000 man geregelde troepen. Alleen in zuidelijk Herzogewina is hoop voor de opstandelingen, daar hier over het geheel slechts ongeregelde troepen gestationneerd zijn. De *Oest. Corr.* meldt omtrent de opstandspogingen in Herzogewina, dat volgens de jongste telegrammen van de Turksche grenzen van 24 Dec. de strijd bij het klooster Duzi den 23sten Dec. van den ochtend vroeg tot aan den avond duurde, dat het christelijk dorp Bialaz in de nabijheid van dit klooster door de Turken bemagtigd werd en dat over het geheel de rajahs overwonnen schenen. Den 24sten was er wapenstilstand en beide deelen verwachten versterkingen. Onder de tegen de Turken strijdenden bevond zich de Woiwode van Grahowo.

Betreffende lord Redcliffe wordt thans de volgende bijzonderheid verhaald, welke men algemeen als met de waarheid overeenkomstig beschouwt. De financieele ongelegenheid des lords, tijdens zijn vertrek uit Konstantinopel, is overtuigend gebleken, maar minder bekend is het waardoor zij ontstaan is. Lord Stratfort had door tusschenkomst van Reschid-Pacha, op zijne persoonlijke bezittingen goed gesproken voor eene som van 12 à 15 millioen schuld des Sultans, met het klaarblijkelijke doel, om in zijn belang en in dat van Engeland een invloed te verkrijgen, dien men moeijelijk aan den schuldeischer van Z. K. M. weigeren kon. Daardoor verklaart zich ook de steun van den lord aan Reschid-Pacha, van wien de komst aan het bestuur hem de hoop inboezemde, dat men tot eene, voorzeker niet meer dan billijke terugbetaling zou besluiten. Dit feit schijnt zoo ernstig en is zoo algemeen in Engeland bekend, dat het waarschijnlijk binnen kort tot interpellatien in den boezem van het Britsche parlement aanleiding zal geven.

Ook het Duitsche Petersburgsche dagblad bevat in zijn nommer van 8 Dec. een hoofd artikel en wel over de zaak van Rusland, als wereldmogendheid, waarin zeer hevig tegen Engeland wordt uitgevaren. Opmerkelijk is het slot, dat aldus luidt: »Ware Engeland verlangend, om de droomen van Nebukadnezar na te jagen, een boom te worden, groot en dik, die zijn kruin hoog in de wolken verhief en met zijne schaduw de aarde wilde overdekken tot aan haar einde, dan zoude Rusland, zonder vijandschap, maar nadrukkelijk en met krachtige uitwerking, zulk een protest opwerpen, dat zich weldra de wachters zouden laten vinden, welke den boom omhouwen en het loof daarvan doen verdwijnen. Want Rusland zelf is een boom, die tot zijn gedijen veel licht noodig heeft, maar geenszins Engelands schaduw, en het kent nog een aantal andere boomen nevens zich en Engeland, die even weinig gezind mogen zijn, om zich onder eene schaduw te stellen, die in Indie zoovele bedorvene vruchten voortbrengt. Rusland eerbiedigt het regt van elk, even als het het goede regt van Engeland acht, wanneer het zich binnen zijne behoorlijke grenzen houdt.»

Te Edingburg heeft dezer dagen eene hoogsgevaarlijke heelkundige operatie plaats gehad, bestaande in het uitsnijden van eene door kanker aangedane tong. Nadat de patient door chloroform in een staat van gevoelloosheid was gebragt, maakte prof. Syme eene insnijding onder de kin en nam vervolgens het aangedane lid tot aan den wortel weg. De operatie schijnt met goed gevolg bekroond te zullen worden, althans de man was in staat de kamer door te wandelen en sedert door middel eener buis voedsel tot zich te nemen, ja zelfs enkele half verstaanbaar woorden uit te brengen.

"Men schrijft uit *Engeland*:

„Indien de staat van zaken te New-York op dezelfde wijze blijft voortduren als tot dusver, alsdan zullen wij dagelijks eene criminele kronijk in ons dagblad kunnen opnemen." Met deze woorden begint de te New-York uitkomende *Courier des Etats-Unis*, eene eindelooze lijst van moorden, gewapenderhand gepleegde diefstallen en aanrandingen van alle soort op de personen en de eigendommen in de stad New-York, die groote stad, waarop de Noord-Amerikanen zich verhoovaardigen. Ons dagblad zou te klein zijn, om zelfs een kort berigt te geven van alle misdaden, die sinds eenigen tijd in de eerste stad der Unie worden gepleegd. Wel hebben wij kort geleden, toen de know-nothings, die wreede vijanden der vreemdelingen, het toppunt van hunne magt bereikt hadden, hunne geschillen zien vereffenen met revolverkogels,

in de geregtshoven, in de logements-zalen, ja zelfs midden op straat. Drie jaren geleden, op denzelfden dag van den dood van den beroemden Bill Poole, hadden de know-nothings eenen waren strijd begonnen, ten 10 ure des avonds midden in de Broadway, de schoonste straat in New-York; de kogels floten door de lucht, alsof de vijand in de hoofdstad ware ontscheept, en verwondden of dooden de weerlooze voorbijgangers; maar dat was nog slechts eene schermutseling van partijen, eene staatkundige zaak, welke deze heeren tusschen elkander hadden af te maken, waarbij de policie zich wel wachtte tusschen beiden te komen. Ofschoon er tegenwoordig geen sprake is van know-nothings, evenmin als van politicians, zijn de straten van New-York overgeleverd aan ware moordenaarsbenden, die, zich niet tevreden stellende met de menschen op den openbaren weg aan te randen, zelfs de inwoners in hunne huizen aanvallen en dooden. Ver van dit tooneel te zwart te schetsen, willen wij er de sombre kleuren van verzachten; maar wij kunnen aan de treurige werkelijkheid niet te kort doen. Van Maandag 16 tot Vrijdag 21 November zijn te New-York zeven moorden gepleegd, namelijk op de persoon van Henry F. Hamilton, die in Canal-street werd gedood; Francis Vincent, die in zijn huis vermoord is, te weten in het koffijhuis van North-Wiliam-street van hetwelk hij de eigenaar was; Mr. Manus, die in Water-street gedood is; William Marshall, die in Canal-street doodelijk gewond werd; John Fraser, die levensgevaarlijk gekwetst werd in de Zeventiende straat; Richard Barret en Susan Dempsey, die beiden op dezelfde wijze in Waterstreet getroffen zijn. Een welbekende doktor, de Heer Alexander Mott, van eene zieke terugkomende, werd door twee booswichten met pistolen aangerand, doch gelukkig had de geneesheer wapenen bij zich en daarvan gebruik makende, heeft hij hen op de vlugt gedreven. Wij herhalen, het zoude bijna onmogelijk zijn, om eene volledige lijst te geven van de aanrandingen, die gedurende de laatste tijden elken morgen door de Amerik. dagbladen worden vermeld; daarom hebben wij geene andere dan de opgenoemde betreurenswaardige voorbeelden aangehaald. De policiedienaren zijn tegenwoordig genoodzaakt om zich voor hunne eigene kosten van revolvers te voorzien, ten einde hun leven te verdedigen, dat even dikwijls als dat der andere burgers bedreigd wordt. En, opdat men ons niet van overdrijving beschuldige, zullen wij bij gelegenheid van deze vermeerdering van misdaden, het volgende artikel uit den *New-York Herald* van 23 Nov. jl. overnemen: »De vermeerdering der misdaden in de hoofdstad des rijks is inderdaad verschrikkelijk. Al het kwade, dat door de schelmen en de vagabonden van Kansas, in de slechtste dagen, die deze landstreek zoo treurig hebben bezocht, werd bedreven, is ver beneden de ijsselijke werkelijkheid, die nacht en dag angst en schrik onder onze medeburgers verspreidt. Onze straten zijn letterlijk overgeleverd aan woestaards, wier wreedheden slechts overtroffen worden door die, welke te Cawnpore en te Delhi door de opgestane Cipayers werden bedreven. Zelfs het jonge meisje en de oude vrouw, die bijna stervende zijn, door gebrek en ziekte, worden niet gespaard door die roovers, die met onze stad handelen zoo als overwinnende Apachen zouden doen. Nooit heeft San-Francisco zelfs niet tijdens de instelling van het bestuur van veiligheid, zooveel geleden, als New-York in deze dagen heeft te verduren, nu het in handen van ellendelingen is gevallen, die zoowel met de wet als met de autoriteiten den spot drijven." Wij zullen niets voegen bij dit berigt van den *New-York Herald*, die ditmaal geene woorden genoeg vindt, om die moordenaarsbenden te brandmerken; en eenige dagen geleden heeft het blad zelfs aan den flibustier Walker den raad gegeven, om onder dat gepuis de soldaten te werven, met wier hulp hij aan de volken van Midden Amerika, orde, werk en vrijheid wil verschaffen!

Volgens den jongsten overland-post is de zeer beroemde porceleinen toren, als een offer van de in het binnenste van China woedende opstandelingen gevallen. Het was eigenlijk een door den Keizer Yung-Lo in het jaar 600 of 1403 (hieromtrent loopen de berigten uiteen) opgerigte tempel der dankbaarheid en heette: Pau-ghen-se. Deze tempel had eene hoogte van 50 voet en van binnen eene diepte van 100 voet. Daar hij geene vensters bezat, ontving het binnenste zijn licht slechts door de deuren en het gaf een somberen indruk in dezen warboel van balken, dwarsbalken, enz. zijne oogen te laten ronddwalen. Aan de oostzijde van den tempel stond de groote toren, welke porceleinen toren heette, daar het muurwerk en het dak met groenkleurige, schitterende tegels ingelegd was. De toren had negen verdiepingen, waarvan elke eene kamer vormde, wier wanden beschilderd en van nissen voorzien waren met vooruitspringende afbeeldingen. De toren had eene hoogte van 200 voet en de spits er van vormde een stevige schacht, die 30 voet boven het dak uitstak. De schacht was met een sterken ijzeren spiraal omgeven, die als een slang zich benedenwaarts kronkelde. Op hare spits droeg de schacht een gouden kogel van buitengewonen omvang. Elke van de 9 verdiepingen had een eigen dak, aan de hoeken met koperen klokken behangen. De kleuren van het porcelein, dat de wanden bedekte, waren blaauw, groen en geel. In de eerste verdieping van den toren stond in eene door 4 vensters verlichte kamer een verguld afgodsbeeld; gelijk ook over het algemeen de muren van buiten met eene tallooze menigte van zulke afgodsbeelden versierd waren, van welke men zelfs op eene verdieping ruim 400 telde. In het bovenste van den toren voerde een trap van 190 treden naar de hoogte. De toren moet in 19 jaren voltooid zijn en 8 millioen gl. gekost hebben. Men hield hem voor het prachtigste kunstgewrocht in het Oosten ofschoon bijna elke stad van China soortgelijke torens van 7 a 9 verdiepingen op de meest bezochte pleinen bezit, zoodat het verlies van zulk een voortbrengsel niet zoo zeer te betreuren is voor het onderzoek. Chinezen en porceleinen torens, welke als het ware de plaats van luchtkasteelen schijnen te vertegenwoordigen, verdwijnen nooit geheel.

Britsch Guyana.

GOUD ONTDEKKING.

VERSLAG *eener expeditie tot opsporing van een weg door de Waini, Barima en Cuyuni rivieren naar de goudvelden van Caratal en van daar door Uppata naar de Orinocco rivier.*

(Vervolg van No. 5)

Den 14 October 's morgens vertrokken wij naar de „diggings" te Caratal. Na over de Yuruari getrokken te zijn, bragt ons een flinke loop van ongeveer twee uren door het bosch, en over heuvelen en dalen aan een dorp bestaande uit p. m. pinaloodsen, van onderscheidene grootte, van af de bloote hut tot een gewoon huis. Daar deze gebouwen meestal zonder muren en in het rond open waren, getuigt dit wel voor de eerlijkheid der gouddelvers, dat daar de diefstal bijna onbekend was. Het was moeijelijk het juiste getal inwoners aldaar na te gaan; dit werd verschillend geschat op omstreeks 120 à 200, zijnde het laatste cijfer de hoogste raming. De „diggings" zijn in het oorspronkelijke woud gelegen en bestaan uit een aantal gaten of putten, door afzonderlijke personen of kleine maatschappijen gegraven. Er bestaan hier geene strenge wetten tot regeling dezer gemeente. Ieder persoon heeft de vrijheid een onbezet stuk lands uit te kiezen en de werkzaamheden daar aan te vangen. Er zijn weinige uiterlijke teekenen van een waarschijnlijk welslagen, behalve dat er in de onmiddelijke nabijheid goud gedolven is. en zelfs dit is geen veilig kenmerk; daar hoewel het edele metaal in een gat moge gevonden zijn, de naburige bijna daaraan rakende putten, dikwijls geheel daarvan ontbloot gebleken zijn.

De manier van werken is als volgt:

Wanneer een stuk gronds, b. v. van 8 om 10 voet is uitgekozen, heeft de mijndelver in de eerste plaats het boschaadje op te ruimen en moet hij vrij algemeen een woudboom uitgraven. Na den bovengrond afgenomen te hebben komt hij aan een' harder ondergrond, welke met een houweel moet worden los gemaakt alvorens daarin met de schop te kunnen werken. Somtijds gebeurt het, dat wanneer hij 7 à 8 voet gegraven heeft het water zijne put in bezit neemt, of anders dat hij op harde rots stuit; in elk geval is zijn arbeid dan verspild; indien echter zijne onderneming een gunstiger aanzien heeft, valt hij op eene gemiddelde diepte van 10 à 15 voet op, de technische „Graja" of laag van aarde, klei, quarts en ijzersteen, in welke laag die zich op vaste klei bevindt, het goud gevonden wordt. Deze geheele laag van gewoonlijk ongeveer een dikte, moet zorgvuldig op den dam uitgeworpen en na in eene massa verzameld te zijn, in zakken op den rug, bijkans eene kwart mijl ver naar het naaste water gedragen om aldaar bij hoopjes in een bak gewasschen te worden waartoe de mijnwerker tot aan zijn midden in het water moet zitten. — Wordt hij door de fortuin begunstigd, (want dit is geheel eene loterij) dan vindt hij soms, na een bak vol groud gewasschen te hebben eenige stukjes goud, doch meestal is dit alles en bak op bak verdwijnt zonder eenig teeken van het kostbaar metaal. Het valt moeijelijk te zeggen hoe lang het duurt voor een persoon klaar komt met de gansche bezigheid van het opruimen, graven en wasschen; doch gemiddeld eischt zulks drie weken zwaren arbeid, en het is veel moeijelijker iets omtrent het resultaat te zeggen. De kansen zijn als van zes nieten tot één degelijken prijs. Het is echter niet te ontkennen dat de belooning soms groot is. Was Caratal eene gezonde plaats, zoo zouden de kansen van welslagen genoegzame aanleiding voor een arbeidzaam en volhard man zijn om zijne fortuin te beproeven; endemische ziekten heerschen in groote mate. Wij troffen geen enkel individu aan, die niet meer of min aan de koorts leed, en velen aan de „Bêche" of ontsteking der lagere ingewanden, hetgeen naar de veronderstelling der mijndelvers door de slechte hoedanigheid van het eenige water in de nabijheid veroorzaakt wordt. Er is hier geene geneeskundige hulp, noch ook te Tupuquen te erlangen, en de medicijnen zijn, zoo al verkrijgbaar, uitermate duur, — zijnde een *bit* of 4 stuivers per grein, in het klein, de prijs van quinine van twijfelachtige qualiteit. Het eenige verkrijgbare voedsel is ossenvleesch en cassavebrood en daar het vleesch hier zoo korten tijd goed blijft, was er geen vleesch te bekomen. Het gewone voedsel der delvers is tasso of in de zon gedroogd vleesch, een zeer onsmakelijk en ongezond voedingsmiddel, want daar er zoo weinig mogelijk zout (een kostbaar artikel in Venezuela) gebruikt wordt, is het vleesch meestal erg aangestoken. Over het geheel aarzelen wij niet te zeggen dat — in aanmerking genomen den arbeid, de ziekte, het gebrek aan medicijnen en geneeskundige hulp, het ongenoegzame en onvoedzame voedsel, het ongedierte, (de „diggins" wemelen van vlooijen, chica's, bête rouge, luizen, enz.) en het algeheele gemis van de gewone gemakken — het eene dwaasheid zijn zoude van een werkzaam man om deze Kolonie voor de „diggins" te verlaten, zelfs dan wanneer het welslagen bij het goudzoeken veel zekerder ware, dan het thans is. Doch hoe veel te meer is het af te keuren, wanneer, volgens al hetgeen wij vernemen konden en waaromtrent wij moeite namen ons te vergewissen, wij wezentlijk gelooven dat er gemiddeld een grooter dagloon konde verdiend worden op eenige plantage in de Kolonie, dan onder de bestaande omstandigheden, met het delven te Caratal te verkrijgen is.

Wij ontmoetten verscheidene personen — inboorlingen van deze Kolonie en de Britsche West-Indische eilanden — die er bitter over klaagden dat zij hunne woonplaatsen verlaten hadden. Sommige dezer, met eene geknakte gezondheid en in schulden, waren niet in staat eene reis van twaalf à vijftien dagen loopen te ondernemen, om Las Tablas, de haven van inscheping aan de Orinocco, te bereiken, en schenen hopeloos hun lot te Caratal af te wachten.

Daar onze reis naar Caratal veel langer tijd gevorderd had dan wij verwachtten, waren wij zeer verlangend zoodanig voort te gaan als om onzen terugkeer naar Georgetown te bespoedigen. Wij vertoefden derhalve slechts twee dagen aan de diggings en ofschoon onze Indianen, onder opzigt van den Heer M'Clintock eene „baranca" waren begonnen te graven, zoo als de putten technisch genoemd worden, wachtten wij het resultaat niet af, maar vertrokken toen zij ongeveer acht à tien voet diep gegraven hadden.

Alvorens heen te gaan verzamelden wij onderscheidene soorten quartz-rots, stukjes goud bevattende alsmede eenige stukken van dezelfde rots met kleine deelen van een wit metaal, hetwelk wij veronderstelden platina te zijn.

Den 18 October vertrokken wij, na voor ons zelven drie paarden (ellendige dieren) tegen bovenmate hooge prijzen gehuurd te hebben benevens vier ezels voor bagage en bediende en een' rijdenden gids naar de stad Upata.

(Wordt vervolgd.)

INGEZONDEN.

Humoristische Snippertjes.

(Uit de Portefeuille van den ouden Heer Furet.)

Door W. E. H. WINKELS.

XXII.

EENE BEKENTENIS.

„Kijk" als nu maar alle menschen *zóó* waren als ik ze hebben wilde, wat een *plaisir* op de aarde zoude er zijn, — ik zoude ze *willen*, met een *tong* in den *mond* — *ferm* bloed in het *hart* en dan nog, zoo'n *zoeet ziel*, die de gedachten uitdreef bij de eerste schepping, en dezelven niet eerst bij een *essaimeester* — die ergens in de hersenenkas woont, liet nakijken, of er ook wat *onecht* doorloopt. — Maar ijdele hoope! voor onze brooze schepselen der aarde. Zulke betooverende *resultaten* zullen in deze *verlichte eeuw* (?) nog wel niet verschijnen en waarom? schijnt de plaatsing van het *hart*, de *hersenen* en de *ziel* zijn nog zoo *zonderling* door de grondstoffelijke *atome* verspreid. De meeste schepselen — *altijd* in het *dierenrijk* den *mensch* bedoelende — dragen deze, eigentlijk voor hem onnutte voorwerpen, *zonderling*, en *eigenbelangzuchtig* op de vreemdste plaatsen. O, hoe veel loopen er om mij *heen*, die hunne ziel in het *strottenhoofd* hebben zitten en haar *daar* alle mogelijke *evolutien* laten maken, die, de geheele *educatie* van een *Mandarijn* daar stelt; zulke zielen hebben meestal *groote* verwachtingen. Andere dragen dezelve wederom in den zak, en zijn zoo ontvankelijk, als de *woning* zelve. Wederom andere — en van *dezen* zijn er *veel*, doen haar huizen in den *tong* waardoor eene onnatuurlijke prikkeling ontstaat, die tot beweging en werking opwekt, en *honig* en *gal* voortbrengt. O, als er eene stoffelijke regtvaardigheid was, hoeveel menschen zouden er dan niet zonder *tong* en zonder *strottenhoofd* loopen.

„Dat is met Mijnheers verlof, een *stekeltje* op de vleijerij, en de . . . en de . . ." — „*Geneer* je niet Trim." „Ja het moet er uit, en de *babbel-kousen*." — „Kom, kom Trim; *Oom* Tobias zegt altijd: „laat ons de dingen nemen zoo als ze zijn, en *dien raad* gaf hij immers ook aan *Mevrouw* Wadman toen Bridget het onderzoek wat verder wilde doorzetten naar de voorgevallene omstandigheden bij *Naarden* als hij wel wenschte. — Trim veegde met het onderste van zijn roksmouw, den gladden afgesleten knoop af, *knipoogde*, en vroeg met een onnoozel gezicht, als of hij den anderen dag nog ten *doop* gehouden moest worden: „Mijnheer, zoude de menschen wel zoo verstandig worden, met permissie?"

„Ach Trim ik weet het niet, mogelijk wanneer *schade* en *schande* hen wijs hebben gemaakt. Zoodra als zij *onbevoordeeld* de *waarheid* durven hooren." — „Ja, met uw verlof Mijnheer," viel Trim mij in de rede — „toen ik nog met mijn goede brave heer Tobias bij de *Marokkanen* was, weet uwe waar al die menschen met *zulke lange neuzen* loopen, waaraan zij hunne *adreskaartjes* hebben hangen, waren er *veel*, die, ons verklaarden de waarheid — *opregte Engelsche waarheid*, lief te hebben." — *De Keizer* zeide: „„Mijnheer Tobias, veeg de *boel* schoon, het is nuttig de *waarheid* te kennen, het is *pligt* van den *Souverein* die *alles niet zelf kan zien*, door *andere oogen*, *ooren* en *kennis*, opmerkzaam gemaakt te worden, en daar ik weet, dat de *Engelschen* onder eene *wet* leven, waar de gedachten *vrij* zonder inkomende regten wereld-burgers worden, mits *zij* niet *direkt* iemands eer aantasten, zoo verwacht ik van *u*, de bescheiden, maar ernstige *waarheid*."" — U ken de opregtheid en ongeschonden zielenadel, van de Heer Tobias? welke overtuigd was, dat de edele *Keizer*, meende, hetgeen hij zeide en zich dus de aanmerking *permitteerde*: „dat, de *hond* die de *Keizer* aan zijne voeten had liggen — het was met Mijnheers verlof! — een zwarte krulhond, al een heel *leelijk* beest was, en dat de *Europesche patrijs honden* van edeler ras en verhevener aard waren." „„Mijnheer *Engelschman!*"" zeide de *Keizer*: „Eens en voor altijd, over *alles* mag je, je gevoelens zeggen, *maar*, over *mij* en mijn *hond*, mondje digt als je belieft?" — Dat zelfde wat *Mijnheer* Tobias, bij den *Keizer* te beurt viel, gebeurde hem dagelijks bij ieder *Marokkaan*: — „*Veeg ze* Mijnheer Tobias!" en dan merkte de brave bescheidene man aan, „O! het is *geen ijdigheid* of *zucht* tot *hekelen*, dat ik *opregt* ben, maar alleen om *voorzigtigheid*, *beleefdheid* en daaruit van zelf ontspruitende *waarheid*, te bevorderen. Zoo *bij voorbeeld*, moet ik *u* aanmerken, dat alhoewel *gij* een achtenswaardig mensch zijt, er zoowel in *uwe* als in *uwe familie* handelingen voorkomen die . . ." „*Mijnheer Engelschman!*" riep dan de *Marokkaan*: „Je mag je gevoelens over alles lucht geven, maar van *mij* en *mijne familie*, blijf je af." — „Ziet u *Mijnheer!*" vervolgde Trim, „zoo zal het welligt

over de geheele wereld wel wezen, en als een onnoozele bloed goed denkt te doen, of als een *man* die den lieve *Heer* mogelijk eenige *dragmas meer* hersenen in den bol *stopte*, als menig ander, iets ten nutte voor de menschheid wil doen, dan valt ieder, „omdat er bij veel hoofden, veel ruime zinnen zijn, hem aan."

Kijk Trim, voor een *korporaal* redeneer je zeer aardig, en ik zie, je hebt van de *lessen* van Oom Tobias wel *geprofiteerd*, maar mijne bedoeling beste Trim! was juist het omgekeerde, ik wilde dat de menschen *mij* de *waarheid* altijd rondborstig mededeelden, en *daar* waar ik over de schutting wil klimmen, mij op de *voet-angels* en *klemmen* opmerkzaam maakten. Die *dat* doet — *bescheiden* en *beleefd* doet, acht ik hoog en erken in *hem* den *man*, die een goed hart in de borst draagt." — Trim sloeg dadelijk *aan*, uit eerbied voor den *man* met het goede *hart* in de borst. — „Er is zeker iets gebeurd, Mijnheer?" vroeg Trim met een eenigzins betrokken gezigt. — „Ja Trim! de *menschen* zijn over het algemeen geneigd, in plaats van gelijk de *bij honig*, als de *slang venijn* uit de bloemen te zuigen. Alle *nieuwe* zaken staan natuurlijk aan de beoordeeling van *ieder* bloot, even als bij het *ophalen* van het *voordoek*, de *Engelenbak* den *Decorateur* durft *critiseren*, zoo doen *zij* het ook die in de *loges* en in de *parterre* zitten, terwijl elk hunner *vergeet*, dat zij op verschillende standpunten geplaatst, ook verschillend in hun oordeel moeten zijn, en dus *onjuist*, ten minste *niet éénstemmend* kunnen oordeelen." — Trim sloeg met zijn vinger tegen zijn neus, dat zoo veel beteekende als „ik vat *hem*." — „Nu, zijn er eene menigte *zaken* Trim! die men zonder spreken *niet* zeggen kan, en die men wel eens *oppert* in een omsluijerden tooi," — „begrijp je dat *woord* Trim?" — Trim sloeg aan — „om *zoo* ongemerkt, de *gevoelens* uit te lokken, ten *einde* er *later* met *juistheid* en *kennis* over te kunnen spreken, *ten nutte* van de *zaak*." „Krek, zoo als uw Oom Tobias bij het beleg van *Naarden* deed, waar *hij* het schot in zijn *contre-scarp* kreeg, waarop *Mevrouw* Wadman later veel op tegen had en *hem plegtig* voor haar huwelijk deed beloven, nooit *geen bres* meer te zullen schieten." En stemde *Oom* Tobias daarin werkelijk er toe Trim? — „Och!" zuchtte Trim. „Zij was immers *al Weduwe* Mijnheer! en wat zoude men *een* Weduwe, waar men mede trouwen wil *durven* weigeren." — „En Bridget? Trim!" — „O die heeft *geen* voorwaarden van *contre-scarpen* of *bresschieten* gemaakt, want *zij* wist wel, wat Mijnheer *niet* doen zou, dat ik dat ook *niet kon*." — Nu Trim leggen mij sommige menschen ten laste dat ik juist *doe*, wat de oude Tristram zijn "*Secretaris*" Sterne aanbeval, dat is: „*berigten* van hier of elders te veel onderling vergelijk — dat ik *onjuist* ben in het verzamelen van *anecdoten*, dat ik *inschriften* niet genoeg *ontcijfer*, *dat* ik *gemoedsstorende* verhalen doe invlechten, *dat* ik *sprookjes* zit te ziften, *dat* ik te *veel* in de *loopgraven* kuijer, om de bewegingen der geheime vijanden te verijdelen, *dat* ik te *weinig* lofspraken op de eene *deur*, en te *veel satire* op de andere schreef." — Toen zette Trim oogen op als *kippen-eijeren*, en stond als een paal, met beide de handen zamengevouwen. „Maar" vroeg ik: „Trim! wat deed Oom Tobias, toen de *Marokkanen* niets met *hem* te maken wilden hebben." — „Wel Mijnheer! hij liet zich een grafsteen maken als van den braven Yorick in dezer voege:

Helaas, arme Tobias!

en zong toen het *refrein* van het lied, dat in 1685 geschreven werd, toen Koning Jacobus II op den troon zat, en dat *hij* zoo gaarne zachtjes floot, „*Lillebullero*"; daarna pakten wij in, gingen naar *Engeland* terug, en in het lieve *Vaderland* werden zijne *woorden* zoo als *gij weet*, door ieder met geestdrift ontvangen en toegejuicht." — Nu Trim, dat was zeer verstandig van *Oom* Tobias, en ik zal je nu eens verhalen waar ik mede dacht te beginnen; „Alhier..." maar op dat zelfde oogenblik werd Trim door den ouden *veteraan* gescheld, om *hem* een *hoofdstuk* uit „*de nieuwe manier van mijnen aan te leggen*" voor te lezen, en ik moest mijn verhaal tot eene volgende gelegenheid uitstellen.

Een komiek proces, dat dezer dagen door eene fatsoenlijke Engelsche dame tegen een landlooper gevoerd en ook gewonnen werd, baart te Londen veel opzien. Daar gevallen van dezen aard meer voorkomen en als eene bijdrage tot de kennis der zeden van onzen tijd beschouwd kunnen worden, is het niet overbodig ze wereldkundig te maken. Engelsche dames, die met buitenlanders een huwelijk wenschen aan te gaan, zullen wel doen de geschiedenis des graven Waskowski en de honourable Mary Jones te lezen. Deze miss, 42 jaren oud, had appartementen in hetzelfde huis, waarin een edele Pool, die zich voor zekeren graaf Waskowski en neef van prins Wittgenstein uitgaf, zijn verblijf hield. Deze graaf is de gevaarlijkste huwelijks candidaat van onzen tijd. Hij was met zekere miss Swijnfen, daarna met miss Chadwik, later met miss Romsey en nog iets later met eene zuster van deze miss Romsey verloofd. Hij attaqueerde miss Jones door middel van bloembouquetten, om hem kwijt te geraken, zoo was de uitlegging van den advocaat der dame, liet zij zich bewegen, om een bezoek van hem aan te nemen. Reeds scheen de jonge 28 jarige graaf zeker van zijne zegepraal. Hij sprak van zijne uitgestrekte goederen in Polen, van zijn edelen vader, enz, enz. Miss Jones beloofde hem hare hand en de graaf leende van haar 100 p. st. Maar nu kwam het gevaarlijke punt: Miss Jones wilde bij huwelijks-voorwaarde de vrije beschikking over haar aanzienlijk vermogen gewaarborgd zien, hetgeen den aanstaanden echtgenoot niet behaagde, die het tegendeel wenschte. Het gevolg was, dat het huwelijk afsprong. Miss Jones, in plaats van blijde te zijn, dat zij er zoo goedkoop afkwam, had de dwaasheid den edelen graaf tot terugbetaling der geleende 100 p. st. te dagvaarden. Beide partijen verschenen voor de regtbank en het pleidooi van den advocaat des graven is het aardigste van de geheele zaak. De graaf erkende, dat hij 100 p. st. geleend had, maar alleen om zijne beminde pleizier te doen. Om aangenaam in hare oogen te zijn, had hij gekocht: 1. eene garderobe voor 27 p. st. 2. eene guitarre voor 15 p. st.; 3. een bruilotspak voor 10 p. st.; een diamanten ring aan zijn vinger voor 15 guintjes; voorts had hij een horologie met ketting uit de bank van leening gelost, enz. enz., summa summarum ruim 100 p. st. ten beste van miss Jones besteed. Onder de verdere kleinigheden behoorde ook nog een photografisch portret van zijn edel gelaat, ten bedrage van 5 sh. Overigens bekende de deugniet, dat hij tot nu toe van zulke practijken geleefd had en bijv. van miss Swijnfen 300 p. st. voor de teruggave harer brieven had bekomen. „Ik heb op deze wijze veel geld verdiend," zeide hij voor de regtbank, „want ik met de eene dame klaar, dan knoop ik met eene andere een betrekking aan." Hij werd tot teruggave van de 100 p. st. veroordeeld.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 21sten Jan., Z. M. schoener *Adder*, komm. Kip, van Demerarij.

Den 2den Febr., de Fransche Oorlogschoener *la Vigilante*, komm. La Place, van Caijenne.

UITGEKLAARD.

Den 3den, het schip *Equator*, kapt. Nieuwenhuijs, naar Demerarij, in ballast.

Idem, de Nd. Am. bark *Maryland*, kapt. A. C. King, naar Boston, lading: 260 vaten Melasse 36,421 gallons.

Den 5den, het schip *Eliza*, kapt. W. Visser, naar Amsterdam, lading: 523 vaten Suiker 748,824 pond, 80 balen schoone Katoen 25,190 pond, 10 puncheons Rum 1,133 gallons en 2,975 pond oud Koper.

Idem, de Nd. Am. schoener *Eleonor*, kapt. J. R. Hosmer, naar St. Thomas, in ballast.

Idem, de Eng. schoener *Excelsior*, kapt. N. Clommel, naar Demerarij, in ballast.

Den 6den, de Eng. Brik *South Boston*, kapt. N. D. Cunningham, naar Glaucester, lading 266 vaten Melassie 37,754 gallons.

VERTROKKEN.

Den 5den, de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*, kapt. J. F. Meijer, naar Demerarij.

Den 6den, de Fransche Oorlogschoener *la Vigilante*, komm. La Place, naar Caijenne.

IN TEXEL GEARRIVEERD.

Den 21sten Dec., *Juno*, kapt. Rosberger.

IN CLYDE.

Den 21sten Dec., *Agnes*, kapt. Nicol, beiden van hier.

ZEILKLAAR NAAR HERWAARTS.

Susanna, kapt. Groenewoud.
Anna Maria Henriette, kapt. Zwanenburg.
Hermanus Izaak, kapt. Braunstahl.
Mina, kapt. Cupido.
Rijnbrand, kapt. Lange.

TE NEWCASTLE NAAR NICKERIE.

Marcella, kapt. Perrian.

IN LADING NAAR HERWAARTS.

Anna, kapt. Bos.

IN LADING NAAR AMSTERDAM.

Het schip *Louisa Christina*, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Johanna Christina*, kapt. J. H. ter Wiessen, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Sagitta*, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Josina Theodora*, kapt. Tjakkes adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Janna Adrianna*, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Het schip *Anna Lena*, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

VERTROKKEN PASSAGIERS.

Met het schip *Eliza*: de WelEdele Heer, W. H. Good.

Met de Koloniale schroefstoomboot *Paramaribo*: de Heeren M. J. de Mendoza, Echtgenoot en kind, A. Freeze, M. J. van Praag, G. P. Emanuels, E. Soesman, en de minderj. G. F. Werges, Mejufvrouwen A. Larey wed. J. Sauermann, S. J. Fraser en kind, de minderj. G. W. A. Vels en M. B. Randa.

BURGERLIJKE STAND.

Op den 5n. Februarij 1858, is aanteekening gedaan van het voorgenomen huwelijk van: George William Spong en Elisabeth Bregetta Antonia Abrahamsz.

Van den 30n. Januarij tot den 6n. Februarij 1858, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 30sten Januarij, Charlotte Jentz, 14 j.

Idem, Adolf Salomon, zoon van Salomon Marcus Samson en van Anna Nathan Levij, 3 maanden en 5 dagen.

Den 1sten Februarij, Jacoba Frederika de Lamare, 50 jaren.

Den 2den, Esther, dochter van David Vieira en van Rachel Cohen Lobato, 10 maanden.

Idem, Harrij Adolph Philipszoon, 2 maanden ruim.

Den 3den, Christiaan Janse, circa 54 jaren, (in leven gepens. Kapt. Kommandant der Artillerie.

Idem, Santje van Kettij van Sluijter, 66 j.

Den 6den, Harriette Antoinette Heijen, 24 j.

PRIJZEN DER PRODUCTEN.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Van de Centraal Fabriek op *Buitenrust*, 11 vaten (onlangs geadverteerd) a f ,5[illegible] cent.

PUBLIEKE VEILINGEN.

Bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*.

Dingsdag, den 2n. Februarij 1858.

Het Huis en Erf met de Achtergebouwen aan de *Korte- of Noorderkerkstraat*, aangekomen hebbende voor de *helft* den boedel D. R. Saffin en voor de *wederhelft* M. H. A. Saffin. f 4,100. — D. J. C. O'Ferrall.

HANDELSBERIGTEN.

Amsterdam, 22 December 1857.

Sedert een paar dagen begint de fondsenmarkt eene niet ongevoelige verbetering aan te toonen en zulks mag als een gunstig verschijnsel beschouwd worden daar het een teeken is, dat de staat van zaken in het algemeen meer vertrouwen inboezemt; wel is waar blijft het geld nog hoog, evenwel als er geene nieuwe stoornis in de financieele omstandigheden opdaagt, dan mag men zich door eene spoedige verlaging vleijen, in Frankrijk is het disconto reeds met een procent verminderd en in Engeland wordt de geldmarkt ruimer, belangrijke aanvoeren van goud en zilver uit Amerika en Australie, ook in Hamburg is het beter gesteld.

Gewenschte berigten omtrent Koloniale producten evenwel niet mede te deelen.

Suiker, Koffij, Katoen alle met weinig vraag en de prijzen zoo goed als nominaal, het gevorderde saisoen en het einde van het jaar brengen mede het hunne bij, tot eene lusteloze stemming.

Cacao. Zonder bekende afdoeningen met gunstige opinie.

Arrowroot. Verlaten.

Rum. f 15 a f 18.

Hout. Zonder eenige navraag.

Den 29sten.

De laatste suikerveiling Surin. op den 22n. liep van f 25½ a f 29½ f ½ boven taxatie.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Manumissie.

Door het Koloniaal Gouvernement zijn den 30n. Januarij 1858, *Brieven van Manumissie* verleend

1. Aan het slavenkind Maurits, [illegible] in 1853, zoon van Sophietje, toebehoord hebbende aan Plantage *Beekvliet*, divisie *boven Cottica* en *Perica*.

2. Aan het slavenkind Johannis Theodorus, geboren in 1857, zoon van Apolonia, toebehoord hebbende aan N. Box n. ux.

3. Aan het slavenkind Hanibal, geboren in 1847, zoon van Jaba, toebehoord hebbende aan A. Stroekman.

4. Aan het slavenkind Johan, geboren in 1855, zoon van Johanna, toebehoord hebbende aan S. Soesman Jr, n. ux.

5. Aan het slavenkind Anna Wilhelmina, geboren in 1856, dochter van Clementine, toebehoord hebbende aan C. G. Zandvoort.

6. Aan de slavin Marietje, geboren in 1776, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan W. Fairley.

7. Aan het slavenkind Johanna, geboren in 1856, dochter van Filida, toebehoord hebbende aan C. Louiszoon.

8. Aan de slavenkinderen Alexandrina, geboren in 1846, dochter van Kwassiba, en Jannie, geboren in 1851, zoon van Adelaide, toebehoord hebbende aan den Houtgrond *Onverwacht*, divisie *Para*.

9. Aan de slavin Bergère, geboren in 1790, wier moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan de Erven Mr. Becker en Spiering.

10. Aan den slaaf Prins Josephus, geboren in 1791, zoon van Dora, toebehoord hebbende aan D. Strijp.

11. Aan den slaaf Johannis, geboren in 1840, zoon van Albertina, toebehoord hebbende aan den boedel G. P. van Brederode.

12. Aan de slavin Gratia, geboren in 1838, dochter van Cornelia, toebehoord hebbende aan Plantage *la Paix*, divisie *boven Cottica en Perica*.

13. Aan de slavin Maria, geboren in 1841, dochter van Constantie, toebehoord hebbende aan Plantage *Kleinhoop*, divisie *Matappica*.

14. Aan den slaaf Nelson, geboren in 1826, wiens moedersnaam onbekend is, toebehoord hebbende aan Plantage *de Vier Kinderen*, divisie *Para*, en

15. Aan de slavin Jaba, geboren in 1821, dochter van Adjuba, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan M. J. Houthakker.

Zullende gemelde gemanumitteerden voortaan de namen voeren, van:

1. *Maurius Isaac Branon.*
2. *Johan Theodorus Dalen.*
3. *Hanibal Wijbe.*
4. *Johannis Christiaan Duurzaam.*
5. *Anna Wilhelmina Vort.*
6. *Henrietta Marietje Ferdij.*
7. *Johanna Jansje Duijs.*
8. *Sophia Alexandrina Verwacht.*
Frederik Johannis Lannens.
9. *Johanna Bergère Vaardig.*
10. *Prins Josephus Strijk.*
11. *Johannis Breede.*
12. *Gratia Bottica.*
13. *Maria Windfort.*
14. *Louis Nelson van Exel.*
en 15. *Magdalena Maria Vaarwel.*

Over *vier* weken, den juisten dag nader te bepalen, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het openbaar doen veilen:

1. Het Huis en Erf met de Achtergebouwen staande en gelegen aan de *Heerenstraat*, op den hoek van de *Noorderkerkstraat*, bekend onder N. W. La. A No. 66 en O. W. La. B No. 74, aankomende den boedel van wijlen John Samuel Burne.

2. Het Huis en Erf met de Achtergebouwen, staande en gelegen aan de *Heerenstraat*, bekend onder N. W. La. A No. 67 en O. W. La. B No. 75, mede aankomende den boedel J. S. Burne, als universelen erfgenaam van wijlen W. E. S. van Zetten.

Paramaribo, den 13 Januarij 1858.

Aanzoek voor Vrijgeving.

Den 5n. Februarij 1858.

Van den slaaf *Marius*, geboren in 1844, zoon van *Juliana*, toebehoorende aan J. A. Mertens.

Van den slaaf *Carolus*, geboren in 1841, zoon van *Elizabeth*, toebehoorende aan

Plantaadje *Vreeland*, divisie *boven Suriname* en *Thorarica*.

Van het slavenkind *Adile*, geboren in 1856, dochter van *Agnesia*, toebehoorende aan C. Busch.

Van den slaaf *Christiaan*, geboren in 1807, zoon van *Truitje*, toebehoorende voor den vrijdom aan L. Benescia.

Van het slavenkind *Helena*, geboren in 1856, dochter van *Christina*, toebehoorende aan P. van der Meer.

Van den slaaf *Tamie*, geboren in 1813, zoon van *Alijda*, toebehoorende voor den vrijdom aan P. A. Vonk.

De Ondergeteekende brengt bij deze ter kennis van de Ingezetenen dezer Kolonie, dat bij hem is gedeponeerd een muntstuk, voorstellende *een Mexicaansche dollar van het Jaar* 1848, hetwelk duidelijke kenmerken draagt van *valsch* te zijn, zoowel wat betreft de Kleur, de zwaarte als de onregelmatigheid der woorden » Republica Mexicana,» welke boven den Adelaar een halven kring vormen.

Paramaribo, den 3 *Februarij* 1858.

De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

De op den 29n. Januarij jl. gedane Advertentie wegens het ter visie stellen van het Aanslag Register voor de Taxatie van Huurwaarde van de Huizen en Gebouwen alhier over de jaren 1858, 1859 en 1860, wordt voorloopig ingetrokken.

Paramaribo, den 1 *Februarij* 1858.

Over *vier* weken den juisten dag nader te bepalen, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* met en benevens C. P. Deijl in het openbaar doen veilen:

Het *Huis en Erf* met de Achtergebouwen staande en gelegen aan de *Domineestraat*, bekend onder N. W. La. C No. 48 en O. W. La. D No. 396, aankomende voor ½ aandeel den boedel wijlen M. B. Deijl en voor de *wederhelft* voornoemde C. P. Deijl, als Erfgename van wijlen C. H. van Perica.

Paramaribo, den 20 *Januarij* 1858.

Aan het Departement der *Onbeheerde Boedels* is gedevolveerd de boedel van John Samuel Burne, (waarin is gevonden de boedel van Wilhelmina Elisabeth Sara van Zetten) den 31n. December 1857.

En worden mitsdien alle Crediteuren en Debiteuren deszelven opgeroepen, om aan het Departement voornoemd van hunne vorderingen aanteekening te doen, en hunne verschuldigden aan te zuiveren, op poene als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo, den 3 *Februarij* 1858.

Tegen den gewonen interest en onder voldoende zekerheid bij het Wees-Departement te bekomen, eene som van VIJF DUIZEND GULDEN, aankomende diverse minderjarigen.

Paramaribo, den 3 *Februarij* 1858.

ADVERTENTIëN.

GODSDIENSTOEFENING bij de *N. Hervormde Gemeente*, WOENSDAG den 10 Februarij e. k. des avonds *half zeven ure*.

Surinaamsche Maatschappij van

WELDADIGHEID.

VERGADERING van het Hoofdbestuur en de onderscheidene Commissien op WOENSDAG den 10n. Februarij 1858, des avonds te *half acht* uur in de Zaal der Loge Concordia.

Te Huur:

Het *nieuw pas getimmerd* 2 VERDIEPINGS HUIS voorzien van ACHTERGEBOUWEN, gelegen aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, La. B No. 119. — Te bevragen bij de ondergeteekende.

S. DUMONT.

(834)

De Boekhandelaars GEBRS. VAN CLEEF, te *'s Gravenhage*, doordrongen van het wenschelijke van eenen

ALMANAK voor de *West-Indische Bezittingen*,

en het weinige succes van den Almanak voor 1856, door hen op last van den Minister van Koloniën uitgegeven, alleen toeschrijvende aan de gebrekkige zamenstelling er van, — hebben op nieuw besloten tot de uitgave (onder nadere goedkeuring van Z. Exc. den Minister van Kolonien) van een

JAARBOEKJE voor de *Nederlandsche West-Indische Bezittingen* en de Kust van *Guinea* voor 1859.

Om verzekerd te zijn van eene goede bewerking hebben zij zich gewend tot de Heeren **P. M. NETSCHER** en Jhr. **C. A. VAN SYPENSTEIN**, die zulks wel op zich hebben willen nemen; terwijl de Heer **W. E. H. WINKELS**, Boekhandelaar te *Paramaribo*, hierin behulpzaam zal zijn, voor zooverre *Suriname* betreft, en zich tevens zal belasten met het aannemen der inteekening en bestelling van genoemd Boekje, waartoe bij eene inteekenings-lijst aan de huizen der ingezetenen zal laten circuleren; terwijl er tevens voor bewoners der Divisiën, eene inteekenings-lijst tot *ultimo* Maart, ten zijnen huize zal geopend blijven, zullende na dien datum, de prijs met 25 pCt. verhoogd worden.

De eerste Jaargang zal onder 50 verschillende rubrieken eenen schat van wetenswaardige en nuttige Opgaven betrekkelijk *Nederland*, *Suriname* en de naburige *Koloniën* bevatten. De prijs zal voor inteekenaren, zoowel in *Suriname* als in *Nederland*, het bedrag van *f* 3 per Exemplaar niet te boven gaan en de uitgave zal bij genoegzame inteekening — tijdig genoeg in *Nederland* plaats vinden, om de Boekjes voor het einde van December dezes Jaars, alhier te kunnen uitreiken.

Er zal voor een *keurig nette* en *compresse druk* worden zorg gedragen. Het Boekje zal ter lengte van een halve voet Rhijnlandsch en ter breedte van 10 Nederlandsche duimen worden afgesneden, en tevens tot maat te kunnen dienen en zal op de meest geschikte wijze worden ingebonden met 20 pagina's blankpapier voor aanteekeningen.

Paramaribo, den 6 *Februarij* 1858.

De Agent en Correspondent der Boekhandelaren GEBRS. VAN CLEEF,

W. E. H. WINKELS.

[835]

Het HUIS en ERF

aan de *Princestraat*, La. E No. 277, wordt op *billijke voorwaarden* te KOOP aangeboden door

THOMAS GREEY.

(2100)

(0000) De ondergeteekende eene

Kalkbranderij

opgerigt hebbende op den grond *OLDENBURG* langs den Rijweg naar *Kwatta* en daarvan de beste resultaten verkregen hebbende, biedt hierbij zijne KALK te koop aan tegen zeer *billijken* prijs.

Paramaribo, den 6 *Februarij* 1858.

(2502) J. F. ARONS.

Per de *Excelcior*, ontvangen, en verkrijgbaar bij

A. HEWITT: O. I. RIJST.

(2501)

Verkrijgbaar bij

SANDTMANN & Co:

beneden *inkoops prijs*, om verkooprekening te sluiten mits à *Contant*: Fijne *Barège Kleedjes*, Wit *Geborduurde dito*, **DIVERSE MANTILLES**, JACONETS, SCHOTSCH GOED, WIT GEBLOEMD NETELDOEK.

Nog voorradig:

Steenkolen, Leijen, Dakpannen, Steenen, Kalk en Cement. (2500)

(2499) De ondergeteekenden zich met den 1sten dezer *geassocieerd* hebbende, zullen het *Ingenieursvak* uitoefenen onder de Firma van CHANDLER & LIONARONS, en bevelen zich aan in de gunst van *Eigenaren* en *Administrateuren*,

Paramaribo, den 31 *Januarij* 1858.

JOHN CHANDLER.
J. CH. LIONARONS.

Aan den Windmolen voorradig:

15,000 pond Witte RIJST en 100 vaten ROGGEMEEL, welke bij de PARTIJ te koop worden aangeboden.

Paramaribo, den 6 *Februarij* 1858.

(2498) **D. KRUSE.**

Gebrs. Soesman

hebben per de Amerik. schoener *Eleanor*, ontvangen:

W. P. Planken, O. I. Rijst, *BLOM*, ¼ vaten TONGEN, ¼ dito Fam. VLEESCH, ¼ en ⅛ tobben No. 1 ZALM en MAKREEL, vaten Mess en Prime VLEESCH, ½ en ¼ vaten Mess SPEK, *Haring*, *Reuzel*, enz. Opregte Havana Sigaren, direct van *Havana* via *Demerarij*. **FIRE BRICKS.**

Zijn overigens voorzien van *Engelsche IJzerwaren* in soorten. [2497]

T. G. SMITH & Co.

LEERLOOIJERS.

presenteren te koop:

ZOOLLEDER à *f* 1,25 per pond, Pomp-, Machine en Blaasbalg *LEER*, *tegen moderate prijzen.*

NB. Zij koopen alle soorten HUIDEN en VELLEN; — nemen bestellingen aan tot het leveren van alles, tot het Leerlooijers vak behoorende; — en houden zich tevens ook onledig met het *looijen* van alle HUIDEN, zoo dat dezelve de *natuurlijke kleur*, *haar* en *zachtheid* behouden. [2496]

FERD. HARTEN

heeft ontvangen:

Een assortiment

BIJOUTERIEN,

naar den laatsten smaak, als:

PARURES, ***BOUTONS***, *Vesten en Halskettingen*, *Braceletten*, *Medaillons*, HEMDEN en MANCHETTES KNOOPEN en CHARIVARIS, etc. etc.

Bielefelds Hemdenlinnen, **HUISMANS LINNEN**, *SCHOENEN* in soorten.

Geurige Groene en Zwarte Thee. (2495)

Verkrijgbaar bij

LUGARD & COMP.

ZOOLLEDER à *f* 1,50 per pond.

(2494)

Verkrijgbaar bij

W. J. RIETSTAP:

S. f. Blom- extra family *Vleesch* in ⅛, ¼ en ½ vaatjes, heele en halve Tobbetjes *No.* 1 *ZALM* en *Makreel*, Malaga Rozijnen, in ½ en ¼ kistjes, Amerikaansche *OSSENTONGEN* in ½ en ¼ vaatjes en bij het stuk enz. enz.

(2493)

DE

Zalf en Pillen

VAN

HOLLOWAY

zijn een zeker werkend middel tegen zinkingen en jichtpijnen.

G... H.. in Brazilie, was lijdende aan hevige zinkingen, en beproefde een aantal zeer vermaarde hulpmiddelen, in hoop daardoor verligting in zijne smarten te erlangen, doch de ziekte nam veel meer, en zoo zeer toe, dat hij het bed niet meer kon verlaten, en handen noch voeten kon bewegen. In dezen treurigen toestand werd hem door een vriend eene zekere hoeveelheid zalf en pillen van HOLLOWAY ter hand gesteld. Hij begon onmiddellijk daarvan gebruik te maken, en aldra eene verbetering in zijnen toestand gevoelende, ging hij gedurende elf weken daarmede voort, en geniet thans eene volmaakte gezondheid.

Deze *Zalf en Pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. DE VRIES, aan de *Zwartenhovenbrugstraat* à *f* 1, *f* 3 en *f* 5. [2492]

GEDRUKT BIJ A. L. G. DE RANDAMIE.